

Vedtagelsen af de her foreliggende Love, ville udgøre. Vi have 25,4 pCt., som det ærede Medlem nævnedes, men i Tyskland er man ikke saa langt derfra, der har man 24,1 pCt., og det maa erindres, at medens vi i vor Opgørelse have foregrebet Fremtiden, idet vi have taget de her foreliggende Skattelove med i Beregningen, saa hviler den Opgørelse, som Statistisk Bureau har foretaget for Tysklands Vedkommende, paa Opgivelser, der ere et Par Aar gamle. Da der nu i de forskellige tyske Stater er sket en meget stærk Udvikling af Formue- og Indkomstskatten, saa er det klart, at en Opgivelse nu, hvis man havde til Raadighed Budgetterne for 1912—13, vilde komme til en mindst lige saa høj Procent som den, vi faa her. Sverige har ganske vist, som det ærede Medlem nævnedes, i den tidligere Opgørelse kun 19 pCt. direkte Skatter. Det ligger deri, at Udbyttet af Grundskatterne i Sverige i overvejende Grad er overdraget til Kommunerne. Men tage vi selve Formue- og Indkomstskatten, som den er opgjort paa Budgettet for 1912, udgør den omtrent en lige saa stor Procent af den svenske Statskatteindtægt, som Tilfældet bliver her ved Vedtagelsen af dette Forslag, nemlig mellem 19 og 20 pCt.

Det ærede Medlem mente, at Kommuneskatterne ere saa meget højere her i Landet end andre Steder, og han var nær ved at karakterisere det som noget utiladeligt og urimeligt, at man her i Landet vilde lægge stærkt Beslag paa Formue- og Indkomstskatten til Statsjemed. Det ærede Medlem mente, det var en Indtægtskilde, der burde være og blive hos Kommunerne. I Forbindelse dermed kom den Betragtning frem baade hos dette ærede Medlem og det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), at Formue- og Indkomstskatten egentlig skulde være en Reserve for trange Tider. Ja, det er jo en meget gammel Teori, den med Formue- og Indkomstskatten som Reserve for Nød-tider. Saaledes vilde man i England betragte det i Midten af forrige Aarhundrede, og saaledes har man ogsaa villet betragte det her tidligere. Men det er en Teori, man forlængst har forladt i Staternes Praksis rundt omkring i Verden. I England og alle Vegne ere Formue- og Indkomstskatterne gaaede ind som et normalt virkende Led i Skattesystemet, fordi man ikke har kunnet undvære denne Indtægt, men endog i stærkere og stærkere Grad har lagt Beslag paa den. Og saaledes er det ogsaa, at Formue- og

Indkomstskatten bruges i Kommunerne. Det er det almindelige i alle Lande. Jeg tror ingenlunde, at det ærede Medlem har Ret i, at Kommuneskatten her i Landet skulde være højere end normalt i det øvrige Euvopas Kulturstater. Man behøver ikke at gaa længere end over Øresund for at finde et Land, hvis Kommuneskatter ere et større Beløb pr. Hoved end Kommuneskatterne her. I Sverige udgøre de efter den sidste Opgørelse 23 Kr. pr. Hoved, men her i Danmark ere de kun ca. 20 Kr. Tager man den samlede Byrde af Stats- og Kommuneskatter i de forskellige Lande, viser det sig, at medens Tyskland og Danmark staa sammen med ca. 54 Kr. pr. Hoved, saa have vi Sverige noget højere med 55 Kr. og Frankrig og England med henholdsvis 78 og 91 Kr. Det ærede Medlem har saaledes ikke Ret i den Betragtning, at nogen, hvor han saa end vender sig hen, saa let kan slippe med mindre Skatter end her i Landet.

Det samme ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om et eventuelt Overskuds Anvendelse og bebrejdede mig, at jeg i Folketinget havde udtalt mig om forskellige Veje til Anvendelse af dette Overskud. Derover maa det ærede Medlem ikke forbavses, thi der er ingen Modsigelse mellem det, som er det rette Forhold her, nemlig, at det, jeg har stilet imod, er ikke Overskud, men Balance, og det at forudsætte Muligheden af, at der i visse Aar kan komme et Overskud. Forholdet er det, som det ærede Medlem ved saa godt som nogen anden, at vil man være nogenlunde sikker paa sin Balance, maa man lægge sit Budget saaledes, at der i nogenlunde gode Aar bliver Overskud, thi ellers vil man ganske sikkert faa Underskud i de slettere Aar. Det er selvfølgelig aldrig muligt lige saa lidt i Statens som i den private Bedrift at lægge et Budget paa nøjagtig Balance. Vil man sikre sig mod under ugunstigere og til Dels svigtende Forhold at faa Underbalance, saa er det givet, at der maa komme Overskud i gunstigere Aar. Det var ud fra dette Forhold, at jeg sagde, at der ikke var Grund til at frygte saa meget for, at der skulde komme Overskud. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) syntes — ja, det var nær ved, at han syntes, det var noget ganske utilbørligt og urimeligt, om der skulde komme Overskud i Henhold til de her foreslaaede Skatter. Jeg gentager det, jeg har ikke stilet derimod, men skulde det komme, saa er der en rimelig og naturlig Anvendelse